

respeto al maestro, teme ofenderle replicándole, y guarda respetuoso silencio, aunque crea que el maestro se equivoca.

Mi tarea se va á concretar á decir humildemente lo que sé y lo que pienso de la rocas de Arrechinaga, por si puedo contribuir con un pálido rayo de luz á disipar la oscuridad que las rodea.

(Se concluirá)

FIESTAS EUSKARAS EN SANTESTEBAN.

Conforme anunciamos en la página 23 del presente tomo, han tenido lugar estas fiestas, con la animacion de costumbre, resultando premiadas las siguientes composiciones:

AMERIKATIK.

OROITZAK ETA ZIZPIRUAK.

(PREMIADA con *makilla* y 80 pesetas.)

¡Nere eche churi maite maitea,
Zuaitz tartean zaudena;
Ingurumari guziko lurrak
Mendean daukazkitzuna;
Biotz chokoan zaukazkit beti,
Nere sorteché kutuna!

Gogoan ditut zure sukalde,
Laratz, gela ta ganbarak;
Tegi, abere, zakur chitoak,
Eta lanerako tresnak;
Pillotan nere aurtasunean
Aritzen nintzan paretak.

Etzait aztutzen ezkon-berrien
Leioko gurutz churia:
Sukal ondoan arkitutzen dan
Gelako nere kabia;
An utzi nuan errosario
Lurdestikan ekarria.

Gogoan dauzkit auzoetako
Aitonak nola ziraden
Ipui kontari atal-aurreko
Aritz azpian bildutzen;
Nola oi ziran neska mutillak
Soñua jo ta dantzatzen.

Etzait antziko echaburuko
 Zumardi eta larrañak,
 Non igandero zuten billera
 Echekoandre zuzenak,
 Pozez begira nola jostatzen
 Ziran biotzeko aurrak.

Eta gero an soro ertzeko
 Udare, sagar, maastiak;
 Pikuak eta kerez anpollak
 Chingarra beziñ gorriak;
 Usai oneko belarrak eta
 Pinpilipausa churiak.

¡Zenbat zorigaitz nere eche churi
 Polita utzi ezkerok!
 ¡Nork lezakean egiñ egaaka,
 Itsas zabala igaro,
 Eta antziñako kabi chuloan
 Egiñ lo berri berriro!

Fedea epel, Esperantzik ez,
 Iskinka Karidadea,
 Bene benetan diot esaten,
 Nere amacho maitea,
 Orko taloa emengo ogia
 Baña dala askoz ohea.
 ¡¡Eskarmenturik ez duten aek
 Sinistu nai ez ordea...!!

OTAEGI-KO KLAUDIO.

EGUZKIYAREN SARRERA.

(PREMIADA CON *mencion honorífica*)

Eguzkiyak makurka
 mendiyen atzean,
 gordetzen du argiya
 illuna-bartzean;
 urre disdirak gero
 itsasperatzean,
 eta goiyak tinta fin
 politak artzean,
 tristura bat sentitzen
 baita biotzean.

Egunari indarrak
 zaizkanean iltzen,
 tristuraz dira gauza
 guziyak umiltzen;
 loreak joaten dira
 makurka muiskiltzen,
 micheletak urrezko
 egochoak biltzen,
 eta chori chikien
 kantubak isiltzen.